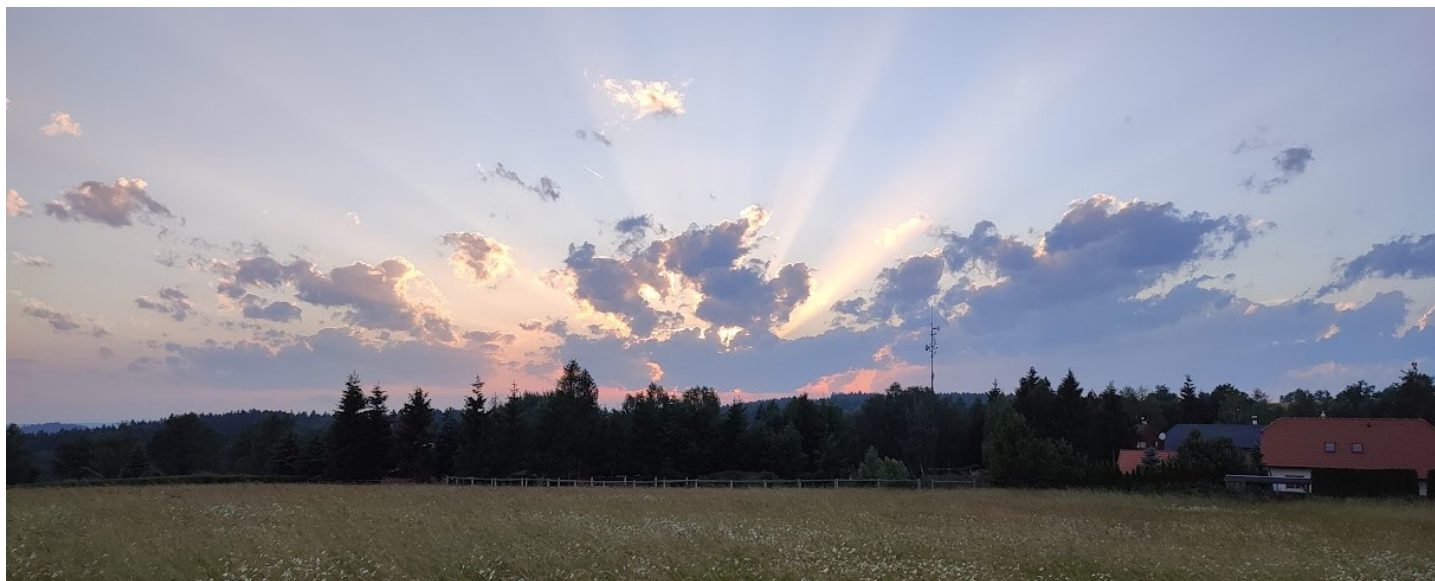

Vlachovická lípa

pravidelný pololetník I/2024

Vlachovická lípa slaví první rok. Přišel čas na krátkou analýzu a zhodnocení. Ukázalo se, že psát a chystat zpravodaj čtyřikrát do roka je nesmírně náročné a mnohdy ani není šance jej relevantně naplnit obsahově. Je to především díky tomu, že jsou měsíce, kdy se nekoná tolik událostí, o nichž by se dalo psát. Druhý rok Vlachovické lípy tedy bude mít pouze dvě čísla, budou obsáhlejší a i díky delšímu časovému úseku si alespoň připomeneme aktivity, které se odehrály před delší dobou. Neustále platí, že se do psaní příspěvků může zapojit kdokoliv. Zpětná vazba ukazuje, že si zpravodaj své čtenáře našel, což nás těší.

Slovo starosty

Chybí mně doba nedávno minulá. Doba, kdy naše obec víc žila. Vznikaly projekty či stavby, které svým rozsahem překonaly veškerá očekávání. Ve Vlachovicích se pořádaly události, turnaje, zábavy, domlouvaly se zájezdy pro místní občany či spolky. Ta doba nemohla trvat věčně. Není vůbec jednoduché spojit tolik schopných a ochotných lidí pro společnou věc. Protože jsem byl součástí této doby, mohu bez jakýchkoliv debat za sebe říct, že to bylo skvělé. Všichni se bavili. Bohužel v obci nejsou pokračovatelé. Chybí mladí, kteří jsou ochotni obětovat volný čas ve prospěch druhých. Výše zmíněné aktivity tedy nemá kdo táhnout. Navíc se také ukázalo, že pořádání akcí pro veřejnost není momentálně ideální nápad. Tři zájezdy organizované obcí se bohužel nenaplnily dle představ, zájezd do ZOO Lešná byl pravděpodobně poslední. Různé zábavy už lidé nenavštěvují, nevyplatí se je pořádát. Tímto si nestěžuji, jenom navozuji současný stav. Nemá smysl odkazovat se na minulost, nemá cenu říkat „bylo to tehdy super“. Společnost se posunula všude, nejen ve Vlachovicích. Lidé se více soustředí na své osobní či rodinné zážitky. A to je svým způsobem v pořádku. Ale nebývalo to špatné, mladým bych to přál zažít.

Vodovod v obci

Po dlouhé době příprav se podařilo administrativně dokončit projekt, který do naší obce přivede veřejný vodovod. Během června 2024 začaly první práce. A protože je důležité, aby vše probíhalo pokud možno bez problémů, pokusím se vysvětlit v pár krocích, co by občané měli vědět a na co se připravit.

Stavba - od započetí stavby (červen 2024) podle itineráře stavební firmy se nejprve položí úseky, které nejsou položeny z předešlé doby. Pokud se bagruje někde mimo plán, znamená to, že firma zkoumá těsnost již položeného potrubí, hledá konce jednotlivých větví. Proto není třeba zbytečně se strachovat, že se u vašeho domu již něco děje. Plánovaný předpoklad je (data se mohou samozřejmě v závislosti na možných komplikacích posouvat):

- I. etapa 17. 6. => cesta kolem 4 koček
- II. etapa 1. 7. => cesta od křižovatky u domu Blažíčkových směrem k fotbalovému hřišti
- III. etapa 15. 7. => úsek u stavebních parcel pod kravínem
- IV. etapa 5. 8. – 30. 8. => propojení stávajících okruhů (první u domu Rudolfa Růžičky, druhý mezi zvonící a křižovatkou ke kravínu)
- V. etapa 30. 8. => cesta ke Třem Smrkům

Vše je graficky vyobrazeno na další straně. Úseky ve výše zmíněných etapách jsou nová místa, kudy má vodovod jít, zde není položeno žádné vedení. Jednotlivé odbočky k nemovitostem či stavebním parcelám budou konzultovány s majiteli po předchozí telefonické domluvě. Každý majitel bude mít možnost upřesnit lokalitu, kde bude chtít mít připojovací místo. Podobně jako u kanalizace skončí odbočka na hranici pozemku ve vlastnictví obce. Bude ukončena tzv. šoupátkem (zařízení umožňující případné uzavření) a označena tak, aby ji majitelé pozemků dokázali později najít a napojit. Napojení není povinné.

Další povinností bude tzv. cejchování vodoměru. Tuto službu může zajistit obec, platí si ji ale každý sám. Domácnosti tedy mohou využít stávající vodoměry, není nutné je měnit.

Do trubek, které jsou už v zemi z předešlého projektu, budou navrtávané odbočky až na úplný závěr. Zde je prozatím dost času. Jenom bagrování nových úseků je plánováno cca do půlky září, někdy v té době by se měl montovat vodojem, úpravna vody a samozřejmě napojovat přívod od vrtu. Z toho plyne, že většina občanů obce se nemusí prozatím výrazněji vzrušovat. I zde bude vše dopředu konzultováno.

Poslední poznámka se týká úložiště. Stavební firma společně s obcí domluvila podmínky s majitelem pozemku nad bytovkou. Vše je dohodnuté a prostor, který momentálně nevypadá vůbec vzhledně, bude po konci stavby uveden do původního stavu. Plánovaný konec je sedm měsíců od započetí stavby.

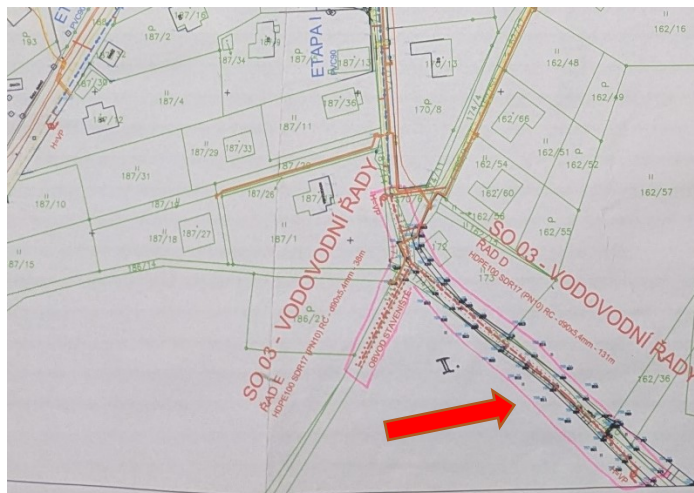
Jan Petr

I. etapa

II. etapa

III. etapa

V. etapa

IV. etapa

Tradiční turnaj čtyř týmů

V sobotu 20. ledna měli naši fotbalisté jedinečnou příležitost zúčastnit se tradičního turnaje čtyř týmů v novoměstské hale. V konkurenci stálých soupeřů z Bohdalce, Radešínské Svratky a Polničky se hrálo dvoukolově každý s každým, naši hráči odehráli šest zápasů a dvakrát zvítězili.

Pod dohledem rozhodčího Davida Šustáčka se naši fotbalisté opět umístili na třetím místě, což je dobrý výsledek v konkurenci takovýchto kvalitních týmů. Turnaj posloužil jako zpestření zimní přípravy.

Jan Petr

Masopust 2024

Rok se s rokem sešel a masopustní čas nadešel. Poslední lednovou sobotu prošel Vlachovicemi Masopustní průvod za velmi větrného počasí. Nejprve starosta obce Jan Petr předal maškaram klíč a průvod masek se vydal obcí.

V mnoha obydlích se průvod zastavil, aby tancem a dobrou náladou všechny potěšil. Zpívalo se a tančilo za doprovodu dvou harmonikářů z Krásněvsi. Maškary, které tvořily různorodé kostýmy od tradičních postav až po moderní interpretace, přinesly do obce živou a veselou atmosféru.

Velké díky patří všem zúčastněným, díky nimž mohla tato akce proběhnout, a všem hostitelům za jejich pohostinnost a štědrost. Nejenže poskytli účastníkům průvodu občerstvení, ale také se aktivně zapojili do veselí a tance. Děti i dospělí se radovali a společně oslavovali masopustní tradice.

Masopustní průvod je důležitou součástí kulturního dědictví naší obce a připomíná nám důležitost tradic a komunitního života.

Celý den byl zakončen veselí na návsi, kde se sešli místní obyvatelé i návštěvníci z okolí. Hudba, tanec a dobré jídlo vytvořily nezapomenutelnou atmosféru, která spojila všechny generace.

Mirka Randáčková

Zvláštní zima ve Vlachovicích

Letošní zima začala velmi nadějně a již na počátku prosince nám napadlo téměř půl metru sněhu, což vytvořilo nádhernou atmosféru slavnostního rozsvěcování vánočního stromu a celé první poloviny adventu vůbec. Sníh vydržel zhruba 10 dnů a pro milovníky zimních sportů připravil, za poslední roky nezvykle brzy, kvalitní podmínky. Bohužel vydržel jen krátce!

Další velká sněhová nadílka přišla 23. prosince, kdy nasněžilo ještě o několik centimetrů více a zdálo se, že přes všechny předpovědi budou po čase bílé Vánoce. Na Boží hod již však ze sněhu zbyla jen mokrá tekoucí břečka a na Štěpána nebylo po sněhu téměř ani památky. Dubnové teploty pak vydržely až do začátku ledna, kdy nám opět a naposledy napadlo alespoň trochu sněhu, který však hned vzápětí opět roztál.

Poté přišly na pár dnů holomrazy a na konci ledna opět téměř dubnové počasí, které bohužel přetrvalo až do konce zimy. Letošní zima přinesla do našeho kraje opravdu extrémní počasí s obrovskými výkyvy, nadprůměrným množstvím srážek a po většinu času s jarními teplotami. Snad vůbec nejhorší počasí z celého období vyšlo na konání mistrovství světa v biatlonu (velké teplo, déšť a silný vítr), ale o tom již více ve sportovní sekci.

Jakub Kolařík

Mistrovství světa v biatlonu

Po dlouhých jedenácti letech se našemu kraji opět dostalo velké pocty v podobě konání Mistrovství světa v biatlonu. To se konalo ve dnech 7. – 18. 2. 2024 a přímo se týkalo obyvatel naší obce, ať již dopravními omezeními, přítomností závodníků, policistů a zahraničních návštěvníků nebo skvělou atmosférou, která na nás z Vysočina arény přes Ochozu přímo dýchala.

Pořadatelé se bohužel museli vypořádat s opravdu extrémním počasím. Teploty se po většinu konání MS držely hodně nad nulou a množství dešťových srážek bylo silně nadprůměrné. Situaci v prvním týdnu komplikovala také vichřice. Většina závodníků a zahraničních návštěvníků se shodla na tom, že jinde ve světě by se za těchto okolností závody vůbec nekonaly, maximálně na kolečkových lyžích. Všem členům novoměstského organizačního týmu tedy patří velké díky, protože dokázali bez nadsázky zázrak!

Českým závodníkům se bohužel v našlapané konkurenci už tolik nedařilo, a tak se natěšení diváci mohli radovat alespoň z dílčích úspěchů Terezy Voborníkové, Markéty Davidové či po zranění se navrátilivšího Tomáše Mikysky. Necinklo to však bohužel nikomu z nich.

Jménem obce chceme poděkovat všem občanům za trpělivost a vstřícnost vůči závodníkům i všem návštěvníkům. I pro vás to někdy není jednoduché organizačně zvládnout, i když myslím, že pro většinu je krásné být součástí takto významné mezinárodní akce. Vzhledem ke stále teplejším zimám vůbec není jisté, že se k nám mistrovství světa ještě někdy vrátí.

Jakub Kolařík

Čistá Vysočina

V sobotu 13. dubna proběhla tradiční úklidová akce Čistá Vysočina, která se koná každý rok s cílem zbavit našeho okolí nepořádku.

Každoroční trasou je okolí silnice směrem na Tři Studně. Skupina dobrovolníků, která se tohoto úseku ujala, zvládla uklidit tuto oblast za necelou hodinu.

Zvláštní poděkování patří žákům a učitelům 1. základní školy v Novém Městě na Moravě, kteří se aktivně zapojili do úklidu směrem po Vlachovické ulici do Nového Města.

Bohužel, jak je v posledních letech zvykem, se této akce účastní málo místních občanů. I přes včasné oznámení se sešlo pouze pět dospělých a jedno dítě. Je pravdou, že uklízený úsek je krátký, ale při větší účasti by se dala oblast rozšířit i mimo hlavní silnici. Pamětníci vzpomenou na pracovní akce v obci. Tolik dobrovolníků pomáhalo!

Snad se za rok tato situace zlepší. Doufejme, že bude i víc občanů, kteří k přírodě nebudou lhostejní a odpadky budou vyhazovat do popelnice.

Jan Petr

Pálení čarodějnic

Poslední noc v dubnu má dlouhou tradici spojenou s rituálem pálení čarodějnic. Po celé zemi se rozsvěčují tisíce ohňů a táboráků. Ani ve Vlachovicích tomu nebylo jinak. Navzdory hrozbě větrného nebezpečí se nakonec zapálily dokonce dva ohně.

Odpoledne byla u Hospůdky postavena májka, což je tradiční symbol jara a obnovy. I přes silný vítr se vše podařilo bezpečně postavit a večerní program mohl začít. Pro děti byla připravena speciální

čarodějnická hra, která je zavedla na různá stanoviště s úkoly s čarodějnickou tematikou. Děti si tuto část programu velmi užily, neboť úkoly byly zábavné a zároveň poučné. Po splnění na ně čekaly sladké a zasloužené odměny.

V 19 hodin byla zapálena menší hranice i s čarodějnicí, což umožnilo užít si tento moment i těm nejmenším. Tato menší vatra sloužila jako testovací ohniště, na kterém organizátoři sledovali sílu větru a možné nebezpečí při větších poryvech. Vítr stále foukal silně a hrozilo, že velký oheň nebude možné zapálit. Naštěstí kolem dvacáté hodiny vítr polevil, což umožnilo bezpečně zapálit i velkou hranici.

Nemohlo chybět ani tradiční opékání buřtů. Přes počáteční obavy z počasí se večer vydařil. Všechno dobře dopadlo, nikdo neulétl, tak se budeme těšit zase za rok. Děkujeme všem, kteří přiložili ruku k dílu, pomohli s přípravou této akce a následně i s úklidem po pálení.

Mirka Randáčková

Výlet do ZOO v Lešné

V sobotu 15. června jsme měli možnost se zúčastnit zájezdu do vyhlášené ZOO v Lešné u Zlína. Věřím, že celá řada dospělých byla nadšená, protože jsme díky autobusové dopravě

zařizené naší obcí Vlachovice nemuseli řídit a děti si hromadné cestování také užily. O trochu méně si asi užíval pan řidič, ale nedal na sobě nic

znát a bez jakýchkoliv námitek cestu s rozpustilými dětmi přežil.

Čekal nás krásný slunečný den a hned u vstupu se nám potvrdilo, že místní ZOO je opravdu oblíbená. Pěkné počasí nalákalo davy návštěvníků z ČR a Slovenska a prohlídku jsme absolvovali v podstatě v jakési koloně, která se nechtěla po celou dobu rozplynout.

ZOO neklamala. Obrovská rozloha zahrady nabízí dostatečný a komfortní prostor pro všechna zvířata, takže rozhodně nepůsobí jako jejich vězení. Je stylově rozvržená do několika částí podle různých geografických míst světa s jejich specifickou faunou a flórou.

Všudypřítomná zeleň nás chránila před horkem, stejně jako cizokrajnou zvířenu. V málokteré české ZOO můžete spatřit tolik velkých živočichů jako zde: slony, nosorožce, žirafy, zebry, klokany, lvy, tygry, medvědy, hyeny a mnoho dalších. Doplněvaly je menší druhy, například krásní pestré papoušci a dravci v průchozích voliérách, surikaty nebo rejnoci, které mohou návštěvníci nakrmit. Ty jsme bohužel při prohlídce minuli, ale měli jsme

štěstí, že jsme se ve správný čas nachomýtlí ke komentovanému krmení tučňáků a mohli na vlastní oči vidět, kolik rybiček vodní živlové za pár vteřin zhltají.

Pro děti byl také velkým lákadlem lanový park uprostřed ZOO, kde mohly za 100 Kč rajtovat v korunách stromů na zabezpečených lávkách a lanovkách klidně celé tři hodiny (hodně levná zábava například v porovnání s návštěvou pouti). Celkově jsem byla překvapená i z cen občerstvení, které se dalo koupit za “normální” peníze.

Na závěr jsme se před výstupem ze ZOO a nástupem do autobusu zchladili točenou zmrzlinou, studenou kávou nebo pivem, každý dle chuti. Když jsme viděli cizí děti, jak se koupou v místních fontákách, některé i nahé, tak jsme tam poslali na smočení nohou i ty naše. Nikdo z provozního personálu s tím neměl problém.

Návštěvu ZOO v Lešné jsme chtěli někdy absolvovat, ale sami jsme nebyli schopní ji dosud realizovat, čímž bychom chtěli obci vřele poděkovat, že nám výlet zprostředkovala.

Aděla Ročárková

Vlachovičtí fotbalisté na jaře nevystoupili z výsledkové mizérie

Během podzimu 2023 se nedařilo. Hodně jsme prohrávali, k jaru jsme vzhlíželi s nadějemi na zlepšení. Bohužel jsme se museli vypořádat s nepříjemnými a nečekanými ztrátami – dvě dlouhodobá zranění Tomáše Beneše a Štěpána Rause a pak dost nečekaný odchod Honzy Šandery do Nového Města. To bolelo hodně. Honza během jara citelně chyběl. Zbylo nám torzo hráčů, ale začátek jarní části byl nad očekávání dobrý.

Nejprve přišly dva vítězné přípravné zápasy, 4:3 v Ujčově a 2:1 v Bohdalci. Oba výsledky nás nakoply a my na vítězné vlně vstoupili do jarní části. Proti Měřínu i Bohdalci jsme ubojovali výhry a až do čtvrtého zápasu to bylo opravdu dobré. I přes zoufale nízký stav hráčů jsme bodovali. Pak přišel zlom. Zápas na konci kraje Vysočina v Tasově na šíleném terénu skončil debaklem. Na to navázala ostuda i doma proti Osové Bítýšce a už jsme se nechytli. Ve zbytku sezóny se nám už zvítězit nepodařilo, lepili jsme sestavu, lehce chyběla fotbalová kvalita a přestalo se dařit střelecky.

Výsledky za jaro 2024 a konečná tabulka:

- Neděle 21. 4. 2024 Měřín C – Vlachovice 1:3 (1:2)
Neděle 28. 4. 2024 Vlachovice – Bohdalec 4:3 (2:2)
Neděle 5. 5. 2024 Jívoví – Vlachovice 2:0 (0:0)
Neděle 12. 5. 2024 Vlachovice – Oslavice 0:0 (0:0)
Neděle 19. 5. 2024 Tasov – Vlachovice 8:3 (4:0)
Neděle 26. 5. 2024 Vlachovice – Osová Bítýška B 1:6 (0:4)
Sobota 1. 6. 2024 Vlachovice – Hamry nad Sázavou B 3:4 (1:2)
Sobota 8. 6. 2024 Polnička B – Vlachovice 2:0 (1:0)
Sobota 14. 6. 2024 Vlachovice – Počátky B 0:2 (0:2)

Konečná tabulka

Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1. Počátky B	18	12	2	4	64:32	38
2. Oslavice	18	11	4	3	55:27	37
3. Osová Bítýška B	18	11	2	5	56:40	35
4. Hamry nad Sázavou B	18	9	3	6	42:45	30
5. Tasov	18	9	2	7	45:35	29
6. Polnička B	18	8	2	8	29:37	26
7. Bohdalec	18	7	3	8	61:57	24
8. Jívoví	18	6	1	11	31:53	19
9. Vlachovice	18	3	3	12	26:49	12
10. Měřín C	18	2	2	14	28:62	8

Nedaří se místní fotbal výsledkově zvednout. Není úplně jednoduché zajišťovat každotýdenní provoz a ještě odehrát

všechny zápasy v tak omezeném počtu. Jak již bylo psáno, atmosféra v klubu je výborná, vztahy přátelské a pohodové. Přesto to nestačí. Prakticky celou jarní část jsme odehráli v 16 lidech. A to je zoufale málo. Na fotografii jsou ti, co se o to zasloužili. Díky jim za to.

Horní řada: Jan Petr (Vlachovice), David Ondra (Žďár nad Sázavou), Michal Čírtek (Nové Město), Lukáš Trojan (Sklené), Pavel Doležal (Vlachovice), Kamil Tatíček (Rokytno), Tomáš Beneš (Olešná), Pavel Gabriel (Radostín).

Dolní řada: Jurij Gloziga (Nové Město), Kamil Hlaváč (Nové Město, kořeny ve Vlachovicích), Petr Svoboda (Jířkovice, rodák Vlachovice), Jan Šandera (Vlachovice), Kamil Hlaváč (Nové Město, kořeny ve Vlachovicích), Tomáš Topinka (Počátky), Štěpán Raus (Nové Město), Jakub Staněk (Nové Město), Miroslav Petr (Vlachovice), Antonín Petr (Vlachovice).

Na fotce nejsou: David Růžička (Žďár, kořeny ve Vlachovicích) Miroslav Lukeš (Rokytno), Josef Kopečný (Sklené).

Napsat, že fotbalová sezóna 2023/24 byla úspěšná, bohužel nemůžeme říct. Zoufale nám chybí více vstřelených branek, máme jich nejméně ze všech. Ale abychom trochu pozitivně skončili. Postupně je budováno fotbalové zázemí, kdy hřiště je k dispozici pro širokou veřejnost, kabiny díky pronájmům také přinášejí příjmy do kasy, klub si na základní provoz a základní vybavení dokáže sám vydělat. Kvalita hrací plochy se zvyšuje, teď je třeba zvelebit okolí kabin.

A na závěr přidáme trochu statistiky. Za 18 sezón odehrál

tým FC Vlachovice celkem 326 zápasů, 102 vyhrál, 39 remizoval a 185 prohrál. Skóre je také pasivní 645:915. Nejvíce zápasů odehrál Jan Petr 303, následován Michalem Janošcem 238 a Janem Šanderou 237. Nejvíce gólů vstřelil Miroslav Petr 111, poté Petr Svoboda ml. 46 a Zbyněk Sláma 26. *Jan Petr*

SDH Vlachovice

Okrskové kolo

Vlachovičtí hasiči v neděli 5. 5. 2024 odjeli do Maršovic, kde se již tradičně konalo okrskové kolo. Letos se pokračovalo v generační obměně, do týmu přišli další mladí závodníci, a tak se kromě splnění povinnosti zúčastnit se dalo očekávat i mírné vylepšení v konečném umístění. Závodilo se v požárním útoku na dvě kola. Při prvním pokusu se do savice dostal vzduch, proto s časem 50 sekund figurovali

naši borci celkem na chvostu 18 členného pole startujících. V druhém kole všechno klaplo. Výsledný čas 38 sekund nás zařadil na 9. místo, což je nejlepší výsledek za poslední roky. Jen tak dále.

Setkání historických praporů

Celostátní setkání historických praporů sborů dobrovolných hasičů se letos konalo 15. června 2024 v Telči na náměstí Zachariáše z Hradce. Akce byla organizována při příležitosti oslav 160. výročí od založení prvního českého sboru dobrovolných hasičů. Celou událost zaštilil předseda Senátu Parlamentu České republiky, RNDr. Miloš Vystrčil.

Setkání se zúčastnily sbory dobrovolných hasičů z celé České republiky, přičemž hlavním bodem programu bylo dekorování praporů pamětními stuhami. Dopoledne probíhala prezence a řazení praporečnicků, následovala slavnostní část a průvod historických praporů městem.

Celé setkání doprovázel bohatý kulturní program, který přilákal nejen hasiče, ale i širokou veřejnost. Akce byla oslavou nejen historie, ale i současného významu a solidarity dobrovolných hasičů v České republice. Za místní sbor se této slávy zúčastnili – Eva Šanderová, Karel Petr, Jaroslav Havlík a Radek Šustáček. Děkujeme.

Jan Petr

Hospůdka Vlachovice – akce na jaře

Vlachovická přšobraní

Velmi populární se stalo tzv. přšobraní. Jedná se o turnaje v karetní hře prší. Během poslední doby proběhly tři tyto akce a o všechny byl poměrně velký zájem. Kromě místních dorazili i hráči z okolních vesnic, hlavně z Fryšavy. Výše zmíněných turnajů se zúčastnilo něco okolo 16 hráčů.

Dětský karneval

V sobotu 24. února uspořádala paní Cempírková v místní hospůdce zábavné odpoledne, které bylo celé laděné ve stylu dětského karnevalu. Byla připravena spousta soutěží a aktivit. Díky tomu si děti mohly užít mnoho zábavy a legrace.

Jan Petr

Hospůdka Vlachovice – co bude dál?

Po deseti letech odchází z místní hospůdky paní Eva Cempírková. Zanechala zde velmi výraznou stopu. Během zmíněné doby se zde odehrála řada akcí a uspořádalo mnoho aktivit. Zástupci obce věděli, že toto strategické místo je velmi důležité pro místní občany. Když končilo v červnu další pětileté období, paní Cempírková se již rozhodla nepokračovat. Děkujeme za její služby. Ale co ale bude dál?

Krátké intermezzo se odehrálo hned v červnu. Po vypsání záměru se přihlásili dva zájemci. Obecní zastupitelstvo vybralo jednoho z nich. Ten souhlasil s rozhodnutím a obratem potvrdil i první schůzku a převzetí. Bohužel dva dny před převzetím couvl a odmítl hospůdku provozovat. Okamžitě byl osloven druhý v pořadí, ten ale také odmítl s tím, že už se zařídil jinak. Týden

před prázdninami jsou Vlachovice bez restaurace. Samozřejmě bude vypsán druhý záměr a v něm se velmi pravděpodobně budou dost výrazně měnit podmínky pro provozování. Je také zřejmé, že o prázdninách hospůdka otevřena nebude. Obec na takovou aktivitu nemá kapacity. Stále intenzivně hledáme řešení.

Na závěr tohoto článku považuji za nutné zmínit informaci o nájmu. Zástupci obce Vlachovice během deseti let ani jednou nezvýšili provozovateli nájem. Byl snižován až na minimální výši. Dokonce v době covidu byl úplně odpuštěn a během akcí omezujících provoz restaurace byl vždy dočasně snížen. Aby mohl být nabídnut nulový nájem, musely by být sjednány úplně jiné podmínky. To v dané podobě prostě fungovat nemůže. Je strašně nefér, když se v obci zbytečně vyostřují vztahy na základě nepřesných informací. Není nikdo v zastupitelstvu a ani v obci, kdo by si nepřál, aby restaurace opět fungovala.

Lokalita Hospůdky v atraktivní turistické oblasti a vybavenost dává budoucímu nájemci velké naděje. A nám Vlachovákům také. Hospůdka Vlachovice bude zase šlapat.

Jan Petr

Nová cesta u Bílé skály

Když jsme loni přemýšleli o alokaci dotace Podpora Obnovy Venkova (POV), po krátké diskuzi jsme došli k rekonstrukci cesty od fotbalového hřiště směrem k Bílé skále. Hlavním důvodem bylo narovnání stavu současné trasy, která vedla po parcelách mimo vlastnictví obce. Jediným nedostatkem tohoto záměru byl fakt, že na kopci cesta skončí na konci katastru obce a dál nic. Díky aktivitě pana Bohumila Buchty (má na starosti správu lesu Ochoza) a ochotě Nového Města zafinancovat si svoji část, se dokončil i úsek navazující na námi spravovanou oblast. Tím se dokonale propojilo vše důležité a nyní je možné do Nového Města dojít prakticky po dokonale upravené cestě.

Vřele tedy doporučujeme využít tuto možnost, pokud jdete procházkou, jedete na kole nebo vezete kočárek. Pokud se chcete vyhnout hustému prázdninovému provozu na hlavní silnici, tato komunikace je ideální.

Jan Petr

Zprávy z obecního úřadu

- ✓ Honební společnost Vlachovice - zastupitelstvo obce projednalo návrh darovací smlouvy předloženou Honební společností Vlachovice na nájem pozemků obce začleněné do honitby Vlachovice dle výměry. Částka na rok 2023 a každý další je 612,80 Kč, která bude poukázána na účet obce č. 39329751/0100, až do roku 2034. Zastupitelstvo obce souhlasí s přijetím daru.

- ✓ Zastupitelstvo rozhodlo, že vyplatí finanční dar ve výši 20 000,- Kč pro FC Vlachovice. Finanční dar bude použit na činnost FC Vlachovice. Zastupitelstvo obce schvaluje vyplatit finanční dar ve výši 10 000,- Kč pro SDH Vlachovice. Finanční dar bude použit na činnost SDH Vlachovice.
- ✓ Zastupitelstvo obce schválilo vyřadit z majetku obce staré veřejné osvětlení, které bylo již dříve nahrazeno novými stožáry a LED lampami.
- ✓ Zastupitelstvo obce schválilo požádat o dotaci z Programu obnovy venkova 2024 ve výši 150 000 Kč a souhlasí s tím, že bude dotace použita na opravu polní cesty od fotbalového hřiště k posezení Bílá skála a Po stopách posledního vlka Vysočiny.
- ✓ Zastupitelstvo obce schválilo financování akce „Vodovod – Etapa č.2“ formou úvěru ve výši 3 000 000 Kč a zbytek z vlastních zdrojů spolu se schválenou dotací z Operačního programu Životní prostředí 2021 – 2027 poskytnutou Ministerstvem životního prostředí.
- ✓ Dne 27. 5. 2024 bylo provedeno přezkoumání hospodaření obce Vlachovice za rok 2023, které provedla Ing. Šárka Simandlová, pověřena odborem kontroly Kraje Vysočina. Zastupitelstvo obce bylo seznámeno s výsledkem provedeného přezkoumání, na základě kterého byl vypracován návrh závěrečného účtu za rok 2023. Zprávy z přezkoumání hospodaření obce za rok 2023 s Fin 2-12 a Návrh závěrečného účtu za rok 2023 byly zveřejněny od 29. 5. 2024 do 19. 6. 2024 na úřední desce webu obce.
- ✓ Zastupitelstvo obce schválilo smlouvu o spolupráci a technické pomoci při provozování veřejné kanalizace v obci Vlachovice mezi obcí Vlachovice a společností NEMMOOVI s.r.o. zastoupené jednatelem p. Josefem Staňkem.
- ✓ Zastupitelstvo obce schválilo zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření obce Vlachovice za rok 2023 bez výhrad, ale bere na vědomí zjištěnou chybu: Schválené rozpočtové opatření nebylo zveřejněno v souladu se zákonem. .
- ✓ Zastupitelstvo obce schválilo účetní závěrku za rok 2023.

Ze života v obci

Zprovoznění měřiče rychlosti

Trvalo to mnohem déle, než se čekalo, ale povedlo se. Od Nového Města na Moravě už opět od června tohoto roku měříme rychlost. Oprava se protáhla primárně kvůli problematické výměně elektrického vedení k měřiči. Dlouho trvalo prakticky vše – vykopání, položení kabelu, zapojení, výstavba a připojení zařízení. Bylo by také dobré, aby projíždějící řidiči respektovali, že obcí je povoleno projíždět maximálně padesátkou. Smutné je, když tuto hranici překračují mnohdy řidiči z okolních obcí, dokonce i místní.

Ukládání hlíny

Občané obce Vlachovice mají možnost bezplatně ukládat hlínu v prostranství pod spodní čerpačkou (pod kravínem). Povolení k uložení dává pouze starosta obce. Není možné, aby sem někdo přivezl cokoli bez jeho vědomí. Prakticky se nestalo, že by někomu nebylo vyhověno s uložením. Pokud se jedná o hlínu, není problém. Je zakázáno sem vozit jakýkoliv stavební odpad či jiné zapovězené materiály. A už vůbec není možné, aby povolení dával kdokoliv mimo starosty obce. Děkuji za pochopení.

Likvidace vosích a sršních hnízd

Jenom připomínáme službu likvidace vosích hnízd. Nově je možné zlikvidovat i hnízdo sršňů. Byl zakoupen bezpečnostní oblek a likvidátorovi by nemělo hrozit větší nebezpečí. Nezaměstnávejte proto profesionální hasiče, klidně volejte na číslo 737 265 917 – Jan Petr ml.

Rekonstrukce WC v Hospůdce Vlachovice

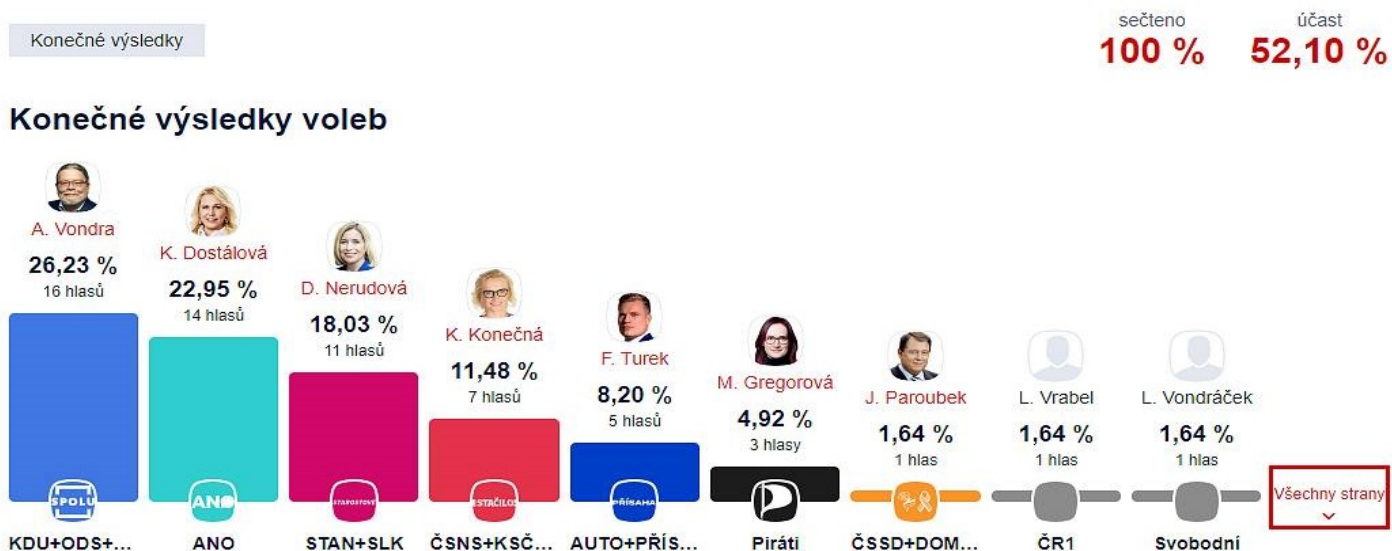
Na jaře začala rekonstrukce WC v budově obecního úřadu. Byla vyměněna okna, rekonstruovaly se jak pánské, tak i dámské toalety, u dam vznikly nově dva záchody. Dále se položily nové obklady, dlažba, rozvody, elektřina, odpady. Rekonstrukci provedla firma KOMSTAV Profí, s.r.o. bez větších problémů.

Nový správce odpadového hospodářství

Ke konci března došlo ke změně osoby starající se o čerpací jímky a celkové odpadové hospodářství. Děkujeme tímto panu Jaroslavu Havlíkovi za mnohaletou práci pro obec. Novými zodpovědnými osobami jsou zaměstnanci ČOV Tři Studně. Benefitem tohoto kroku je správa kanalizace jako celku.

Výsledky voleb do Evropského parlamentu ve Vlachovicích

Konečné výsledky voleb

Strana	Hlasy 2024	Procenta 2024
KDU+ODS+TOP 09	16	26,23 %
ANO	14	22,95 %
STAN+SLK	11	18,03 %
ČSNS+KSČM+SD-SN	7	11,48 %
AUTO+PŘÍSAHA	5	8,20 %
Piráti	3	4,92 %
ČSSD+DOMOV+Směr	1	1,64 %
ČR1	1	1,64 %
Svobodní	1	1,64 %
SOCDEM	1	1,64 %
SPD+Trikolora	1	1,64 %

Střípky z historie

Na tuto rubriku je využita „lehce čtivě upravená“ kronika MUDr. Karla Daňka vytvořená k 500. výročí první zmínky o obci. V jednotlivých číslech tedy projdeme novodobou historií prozatím po desetiletích. Nepohoršujte se nad pravopisem. Vše je opsáno přesně dle původního originálu. A protože jsme spojili čtvrtletní vydání do pololetního, je také tato rubrika delší.

1930: 9/3. Za lékařské ošetřování Fr.Kubíka vyplaceno Otakaru Kohoutu v Městě obnos 120,-.

1931: 17/4. Za házení sněhu na silnici 6 dělníkům za půl dne po 4 Kč = 24 Kč.

11/X. Od shazování sněhu z dřevníka „Školy“ 5 Kč.

27. až 29. října 1931 vánice. Miliónové škody v lesích na Vysočině.

Škola: „Ačkoliv děti mají do školy pár kroků, nemohly se sem přes obrovské záměť dostat i tatínkové je musili přenášeti.“ Ve sněhu na škol.dvorku by se byl schoval dospělý muž. Dveře do dvorka byly stále zasypány sněhem; správce školy je musil 4x za dopoledne vyvrátit a proházet dětem cestičku k záchodům.

1932: 12.898,83 příjmů, 9.549,70 výdajů, přeb.: 3.349,13

v zimě 31/32 si V. Kaprálová už lyžovala na zamrzlé hladině Sykovce s Věrou (Uhlířovou?)

1933: od začátku roku každý měsíc posílána na Okresní soud práce v N.Městě hlášení o stavu nezaměstnaných.

1934: 19. února 34 Jindřich Ptáček, továrních v Přerově, zdejší rodák a příslušník, odkázal tehdejšímu sboru dobrovolných hasičů 2000 Kč na hasičské nářadí.

11.června za házení sněhu na silnici ke Třem Studnám zapláceno 22 dělníkům celkem 228 Kč (podle vzpomínek J.Boháče, někdy uprostřed třicátých let si v první půli června ještě vyjel s J.Německým na lyžích z Nového Města na Rokytno).

Těsně za hranicí obec.katastru směrem k N.Městu postavena cihelna, skýtající zaměstnání občanům Vlachovic.

Předtím v lednu 1934 tu bylo 8 osob úplně nezaměstnaných.

Přes Vlachovice jezdí autobus p.Ursty N.Město – Fryšava.

1935: podstatná část jednání obce se týká hlášení nezaměstnaných a vykazování státní stravovací akce pro osoby nezaměstnané. V červnu, srpnu a září byl stav nezaměstnanosti nulový – všichni pracovali.

Začíná stavba prvních rekreačních chat u Sykovce na vlachovickém břehu.

1936: Okresnímu soudu ... sděleno, že jest v obci chudobinec, 2 lůžka, vydrží je obec, žádný chudý (šlo o objekt bývalé obecní tírny a sušírny lnu).

Zemskému cizineckému svazu v Brně zodpovězen počet obyvatel a hostinců a sděleny „tereny pro turystiku“.

Obec poskytuje 2000 Kč na stavbu nemocnice v N.Městě.

1937: na přelomu let 1936/37 časopis čs. turistů se zmiňuje opakovaně o Vlachovicích. jako východisku turistiky na Novoměstsku. Článek šifry S.-: „Fryšava pod Žákovou horou a okolí“, str. 15-16, začíná slovy: „Vystoupíme-li z Nového Města k vesnici Vlachovicím, otevře se nám před zraky krásný pohled na nejvyšší části Vysočiny...“. K.Žůrek ve stati „Novoměstsko a brněnští lyžaři“, str.2C: „...s prvním sportovním vlakem vzhůru na pěkné svahy nad Vlachovicemi...“.

Zemskému úřadu v Brně sděleno, že v naší obci není třeba vodovodu.

Začíná podávání zpráv C.P.C. (civilní protiletectvé ochrany).

- 1938: 24.únor – povolání k povinné součinnosti obyvatelstva na úkolech protiletecké ochrany.
 11.března: seznam plynových masek.
 duben: na okres sděleno, že v obci nelze sledovat rozhlasové školení k tématu C.P.C., protože v obci není tak silný radiový přijímač.
- 1939: únor – Strana Národní jednoty žádá o vyplnění dotazu.
 16.března: Berní úřad N.Města žádá o sdělení, zda J.K.-ová, výměnkářka, zemřela (změna státního zřízení nezaregistrována!)
 6.června: Doplnovací okresní vojenské velitelství (českého vojska) žádá o dodání knížky pro Jos.Popilku z čp.7.
 28.srpna: na nařízení řídit povozy z pravé strany oznámeno, že povozy nejsou ještě pro pravostranné řízení upraveny (za 1.republiky, tj. do 14.3.1939, se v Čechách a na Moravě jezdilo vlevo, od 15.3.1939 nařízeno vpravo).
 Obec Vlachovice žádá o přiděl benzínu pro zemědělce na říjen.
 Obecní úřad vrací potvrzení o rozdělení lístků stravovacích.
 16/X.1939: Okresní úřad N.Město žádá o sdělení, zdali obec Vlachovice neudělila čestné občanství „bývalému Dr.Benešovi“. Oznámeno „že né“.
 19/X. Obec žádá o přiděl benzínu pro zemědělce 382 litrů (na listopad??)
 27/X. Zaslán seznam podniků na NSDAP.
 30/X. Okresní úřad žádá o vyšetření obecní knihovny a zjištění „závad zakázaných knížek“.
- 1940: Okresnímu úřadu N.M. oznámeno, že v obci je opět dělnictvo zcela zaměstnáno, tak jako v roce 1939.
 V obci 74 dojnic, 43 tažných krav, 3 netažné krávy.
 12/III. Okr.úřad žádá o provedení revise obecní knihovny. Oznámeno, že závada nebyla. Znovu totéž 27/3.
 26/IV. Okr. úřad N.M se dotazuje, zda kniha „Naše paní Božena Němcová“ od Frant.Halase není v knihovně obecní.
 27/IV. Okr. úřadu N.M: Objednán věstník nařízení říšského protektora z příkazu okresního úřadu.
 14/V.Okr.úřadu N.M: Knihy „Revise válka“, „Stoprocentní vlastenec“, nejsou v obecní knihovně.
 Konec května: Okr.úřadu N.M.: Knihy „Hodil jsem pumu“ a „Almanach na r.1940“ nejsou v knihovně.
 25/VI. Okr.úřadu N.M:...zaslán abecední seznam knih obecní knihovny.
 Úřadovně cenové kontroly Zemského úřadu v Třebíči: soupis živností v obci: 1 kovář, 1 stolař, 1 hostinec, 1 malý obchod, 1 trafika.
 18/8. Četnické stanici ve Fryšavě hlášeno: v obci je 33 protektorátních a jen 2 říšské prapory.
 12/9. Objednán Úřední list Protektorátu Čechy a Morava.
 16/9. Příkaz zničit obrazy, busty a podobizny osob zúčastněných na bývalé ČSR.
 25/X. Na Ústředí moravských obcí, měst a okresů: v obci není kanalizace.
 2/XI. hlášení obilní sklizně: 44,20 pšenice, 209 žita, 118 ječmen, 394 ovsa.
 17/XI. počet obyvatel 222.
- 1941: oddíly českého vládního vojska mají lyžařský výcvik na Medlově a Rokytňě a využívají k tomu i vlachovické terény. Tytéž kurzy na Rokytňě i 1943 a 1944.
 15/1. zaslána žádost o divadlo Národního souručenství.

Lyžařské mistrovství Čech a Moravy na 50 km: trať vede po vlachovickém katastru k jihovýchodnímu okraji obce.

Příkaz škole odevzdat všechny staré (české) mapy, knihy a obrazy, neodpovídající politickému duchu doby, do speciální sbírky. Vlachovická škola odevzdala nejméně z celého okresu (jen 7 kg). Řídící učitel učitel totiž schoval knihy, mapy atd. na půdě pod podlahu.

10/IV. firma V. Kratochvíl a spol., Moravičany, žádá obec o odprodej nebo výměnu pozemku u Sykovce.

1/XII. na okres N.M.: hlášení zvonů.

4/XII. Četnické stanici Fryšava zaslán seznam knih (obecní knihovny)

28/XII. vzhledem k situaci na východní frontě vydává říšský ministr osvěty a propagandy Josef Goebbels rozkaz k urychlenému sběru, darování, výkupu a okamžitému odevzdání pro armádu veškeré lyžařské výstroje.

1942: dopis na adresu Reichsprotektor, Prag: hlášení chudinského fondu (29.ledna). Pozn. Heydrich byl odhodlán postupovat metodou „biče a cukrátky“. V tom druhém směru např. ostentativně „podporoval“ rekreaci českých dělníků v rámci akce „Radost ze života“ (napodobenina německé „Kraft durch Freude“), konané také také nablízku Vlachovic, a předstíráním zájmu o sociální otázky české chudiny ji chtěl získat k odporu proti národně věrné české „plutokracii“.

jaro: na okres hlášení, že Alexandra Danaljuk (nebo Demeljuk?), se ve Vlachovicích nenachází.

28/3.42 konfuskace zvonů a zvonků, litých z kovu, použitých ve zbrojním průmyslu.

1943: na ozdravovnu a hotel u Sykovce umístěna německá mládež z bombardovaných německých měst v rámci tzv. Kinderlandverschickung“. V hotelu Sykovec umístění němečtí výrostci se chovají hulvátsky a arogantně proti místnímu obyvatelstvu (záznam ve školní kronice: děti varovány, aby se vyhnuly zdaleka jakýmkoliv stykům s členy HJ).

Na rychtu uvalena nucená německá správa a rychta převedena do podniku „Amylon“. Pravděpodobný „oficiální“ důvod: neefektivnost hospodaření majitele.

1944: 17. ledna zastavuje okresní úřad přijímání žádostí o snížení mléčného kontingentu.

Od léta se hovoří denně o parašutistech; i na Vlachovicích byli v čp. 18 i jinde. Říká se, že střílejí zrádce. Obec jednou obklíčena německými vojáky, konány domovní prohlídky.

Jak jsem málem jela na olympiádu – paní Jana Dočkalová, roz. Fousková

Naše okolí se významnými sportovci jenom hemží. A jaké to překvapení, většinou se jedná o lyžaře. O těch mladších se toho dá dočíst a dohledat poměrně dost. Ale o těch starších, kteří mají také co vyprávět, už tolik záznamů nemáme. Paní Jana Dočkalová, rozená Fousková, to svojí pílí a talentem dotáhla až do reprezentace a na zimní olympijské hry do Innsbrucku nejela jen proto, že...ale to si přečtete v rozhovoru. Dříve než se do toho pustíme, je dobré zmínit, že paní Dočkalová je součástí slavné lyžařské rodiny Fouskovy. Její otec, Vít Fousek, si postavil dům ve Vlachovicích poté, co v roce 1939 a odešel ze Tří Studní.

Byl také vášnivým lyžařem, účastnil se dvou olympijských her a byl i mistrem republiky. Není proto

divu, že jeho děti taktéž propadly běžkařskému kouzlu. Jak syn Vít, tak dcera Jana to dotáhli až do reprezentace. Teď už se budeme věnovat pouze paní Janě.

Na plánovanou schůzku přišla paní Dočkalová se suvenýry, které začala skládat na stůl. Bez jakýchkoliv otázek se pustila do vyprávění. „*Toto jsou moje lyžáky, šil mi je pan obuvník Sláma z Jiřikovic v roce 1963. Jsou lehoučké, existují pouze tři exempláře, jedny mám já, druhé můj brácha a o třetích nevím,*“ vyprávěla a zároveň vytáhla krásný šátek. „*To je jeden ze suvenýrů, kterých mám doma hodně. Sice mně toho dost shořelo v našem domě, ale taky jsem něco zachránila,*“ dodává.

Narodila se v roce 1943 na Třech Studních. „*Do školy na Fryšavu jsme chodili pěšky, jinak to nešlo. Bylo to takové ideální rozhýbání. My vlastně byli pořád venku. V létě i v zimě. V zimě jsme jezdili do školy na lyžích,*“ začala vyprávění o svém dětství. „*V šesté třídě jsem začala jezdit do školy do Nového Města. To už jsem bydlela ve Vlachovicích. Tím, že jsem ráda sportovala, jsem byla zařazena do Sportovní školy dorostu. Byla jsem tam ráda, bavilo mě to.*“ A co že byla ta Sportovní škola dorostu? „*To byl výběr dětí se vztahem ke sportu, hlavně k lyžování. Nebyla to klasická sportovní třída, ale různé děti z různých tříd, které měly možnost odpoledne trénovat,*“ rychle dodala paní Dočkalová. „*Na tu dobu jsme měli výborné vybavení, trénovalo se dvakrát týdně plus závody. Hodně závodů pořádalo Nové*

Město, hlavně na Mercedesce a u staré sokolovny. A navíc nás ve škole hodně podporovali. Pan ředitel fandil sportu a nám to pomáhalo. Pouštěl nás na soustředění a byl velmi vstřícný.“

Poté tzv. měšťance nastoupila paní Jana do nově založené 11letky. Někdy v této době, když jí bylo 14 let, dokázala vybojovat 2. místo na mistrovství České republiky. A určitě jí k tomu pomohly i dříve zmiňované „lehoučké“

lyžáky. Navíc byla pozvána do reprezentačního výběru. Zde začaly být tréninky intenzivnější. „*Podzim jsem trávila ve Vysokých Tatrách. Zde jsme trénovali a byli ubytováni na Teryho chatě. Ráda na to vzpomínám, i když podmínky byly s dnešní dobou nesrovnatelné. Takové ty vojenské rozvrzané palandy se žravými dekami. Občas to bylo drsné. Hrozného sněhu tam bývalo. Do léta jsme potom trénovali hlavně ve Špindlerově Mlýně. No a léto jsem se připravovala individuálně doma. Chodila jsem, běhala, jezdila na kole a hodně jsem toho najezdila na třístudentských rybnících na kajaku (fotografie je ze Sykovce). Můj oblíbený okruh na chození a běhání byl přes Žakovu horu, Cikháň, Světnov, Sklené do Vlachovic, nějakých 30 kilometrů.*“

Během tohoto období zažívala nejhezčí léta. „*Mám hodně krásných zážitků, velká přátelství a ve složité době jsem mohla utéci do jiného světa. Byly jsme skvělá parta, Alžběta Gajancová, Eva Břízová a Miroslava Jiráňová jsou se mnou na fotce (já jsem druhá zprava). Díky reprezentaci jsem mohla cestovat. Sice jen po okolních státech, ale i to*

bylo dobré. Dostala jsem se i na soustředění do Finska. Mezinárodní závody jsem si také užívala. Je pravdou, že Rusky a soupeřky z NDR pro nás byly nedostižné, nedaly se porazit, ale i tak ráda vzpomínám. Mezi 17 – 21 rokem jsem si opravdu užívala. Musím ale říct, že návrat domů do Československa byl vždy takový smutný. Tady nebylo nic, vůbec nic.“

Výsledkem a závěrem tohoto „spokojeného období“ byla Olympijská pruba v Seefeldu v roce 1963. Na olympijských tratích rok před olympiádou potvrdila Jana Fousková svoji nominaci. A těšila se na ni. Namísto olympijských závodů se v roce 1964 narodil paní Janě syn Milan (s lyžemi na fotografii). Možná to vyznívá trochu smutně, ale nebylo tomu tak. Dále se věnovala sportu, jenom ne tak vrcholově. „Ještě jsem si sem tam zazávodila. Ve Svratce jsme ještě vyhráli ligu, i zde jsem měla hodně kamarádů a přátel. A mám je tam dodnes“, dodává. „Lyžování mě bavilo a baví nadále. Dále jsem sledovala a stále sleduji dění kolem mého milovaného sportu. Je pravda, že podmínky pro lyžování jsou úplně někde jinde. My měli základní a jednoduché vybavení. Vzpomínám, když nám naše kolegyně, která měla vyšší finanční možnosti, koupila punčocháče. Do té doby jsme jezdili víceméně nalehko a promrzali. Také jsme nebyli profesionálové. Já po maturitě nastoupila na rok do Žďasu do konstrukce, potom jsem získala místo na Uranových dolech. Přes zimu jsem pracovala v kanceláři, po zbytek roku jsem se nachodila po různých měřeních. Zase to byla přidaná hodnota, protože pohybu bylo hodně. A protože se mnohdy nestíhalo, často jsem dobíhala autobus. Hlavně pan Buchta z Fryšavy mně mnohokrát zavřel dveře před nosem, ale on tím byl známý,“ vypráví paní Dočkalová se smíchem. A opět stočí své vyprávění ke sportu. „Taky mě trénovali výborní trenéři. Byli přísní. Například Jaroslav Potměšil. Zajímavostí je, že jeho syn je známý herec, bohužel dnes ochrnutý, Jan Potměšil. A nebo se o nás staral pan doktor Mihula. Ten zase má známou dceru, herečku Alenu Mihulovou.“

Po konci lyžařské kariéry si paní Jana zamilovala cestování. Zmínila pana Jiřího Kadlece z Nového Města. On byl tím, kdo pořádal výpravy a zájezdy. „Procestovala jsem mnoho míst, hlavně po revoluci

se otevřelo strašně moc možností. Ráda jsem jezdila, pokud jsem mohla. Bavila mě vysokohorská turistika, jak je vidět na fotografii z Lomnického štítu. Jirka Kadlec byl skvělý, jeho brzký odchod mě velmi zarmoutil,“ smutně dodala.

Ale i v lehce pokročilém věku se Jana Dočkalová velmi aktivně věnuje sportu. Je ji neustále vidět na elektrokole, navíc intenzivně sleduje současné lyžování, jak již bylo zmíněno. „Obdivuji sportovní výkony lyžařů, zároveň mě baví i biatlon, je zajímavý. Trochu mě mrzí ústup klasického lyžování, zvlášť slavné místní závody jako Zlatá lyže jsou na velkém ústupu. Já jsem lyžovala prakticky za nic, jen nějaké refundace či náhrady. Dnešní profesionální přístup by pro naši generaci byl jako z jiného světa. Oblečení, vybavení, servis, vše je úplně jinde. Ale já bych neměnila,“ zakončila paní Dočkalová svoje povídání.

Abychom uzavřeli zajímavý rozhovor, je nutné dodat, že paní Jana Dočkalová je vlachovickou patriotkou. Sice je její dům na lhoteckém katastru, ale paní Jana byla vždy „z Vlachovic“. Neměla to ale vůbec jednoduché. Hlavně v zimě bývalo obtížné udržovat cestu do obce, navíc v roce 1966 její původní dům vyhořel. Nic z toho jí ale neodradilo být hrdou občankou Vlachovic.

Poslední čtyři fotografie jsou obzvlášť zajímavé a vzácné. Paní Jana Fousková, vedle bratr Vít, účastník ZOH 1968 v Grenoble, na třetím snímku otec Vít Fousek, úřatník ZOH 1948 ve Svatém Mořici a na posledním synovec Vít Fousek. Ten se zúčastnil čtyř olympijských her jako servisman a předtím byl také v lyžařské reprezentaci. Děkujeme za milé povídání a fotografie.

Jan Petr

Taková nenormální dovolená

Konec školního roku a pár rodinek z Vlachovic a okolí balí svá zavazadla, aby se vydaly vstříc stovkám kilometrů na kole, po kempech, jen s doprovodným vozidlem. První roky se putovalo pouze v rámci ČR (což také nebylo zadarmo, protože některé české hory jsou opravdu výživné) a loni se poprvé absolvovala trasa za hranice naší republiky po rovinaté eurostezce podél řeky Dunaje přes Vídeň, Bratislavu a Budapešť a zpět vlakem. Letos skupina pokračovala “v rozjetém plánu” vlakem do maďarské Budapešti a dále na kolech až k moři do Chorvatska, zpět letecky.

Přijde nám normální a někdo to ani nevnímá, že většina z nás zažívá blahobyt. Kdykoliv, když máme hlad, sáhneme do lednice, přes den se nemusíme do úmoru plahočit na polích jako naše rodiče nebo prarodiče a večer ulehne na svoji pohodlnou matraci. Možná pro leckoho cykloprejezd z Vlachovic do Maďarska nebo z Maďarska k moři zní jako bláznivá dovolená, protože se z ní vrátíte mnohem více vyřízení, než jste odjížděli, ale máte větší šanci zakusit mnoho pozitivních i negativních zážitků, než když si lehnete na týden k moři a docházíte pouze do restauračních zařízení.

Na cyklistickém etapáku se v podstatě nezastavíte, ráno sednete na kolo, po několika hodinách se zastavíte na oběd, kde vám řádně ztuhnou svaly, abyste za dvě hodiny opět nasedli, únavu rozšlapali a

dostali se k večeru do plánovaného kempu. Tam si rozhodně nehodíte nohy nahoru, ale čeká vás stavení stanů, vybalování karimatek, spacáků, hledání sprch a něčeho k snědku. S malými dětmi se dostanete ještě na vyšší úroveň, protože je musíte na kolech transportovat, takže další kila navíc, a také zabavit, aby se moc nenudily. Po příjezdu do kempu se nestaráte jen o sebe. Večer se musíte sakra přemoct, abyste od spících prcků vstali a šli si na chvíli posedět s ostatními. Ráno vše zase nabalit do auta a sednout bolaví na kolo. Hodnotila bych to jako řádný test fyzické a psychické odolnosti a dostatečné vystoupení ze své komfortní zóny.

Plánování akce má vždy na starosti jiřikovský patriot Tomáš Kunstmüller, který do detailů promýšlí, kudy, kam a ve kterém kempu se ubytovat, což musí spolknout strašně moc času. A přestože si aspoň trochu dovedeme představit, co to obnáší, stejně občas pod fousy nadáváme a někdy i nahlas. Často se musí řešit věci na poslední chvíli, například když se velká skupina nevejde do restaurace, dalších 30 km žádná jiná není a všichni už jsou řádně hladoví. Cyklistická banda zahrnuje borce s různou výkonností, takže buď na někoho čekáte, nebo jste nervózní, že se čeká na vás. Také někdy dojde k nepřesnému předání informací a v kombinaci s únavou z toho mohou vznikat nedorozumění, ale čím častěji jezdíte, tím jste zkušenější, trpělivější a víte, že se v početné skupině musíte

více obrnět a zůstat v klidu. Řekla bych, že doceníte podobný typ výletu až zpětně, když se vrátíte domů, anebo v době, kdy už máte děti soběstačné.

Jelikož jsem v očekávání dalšího mimča, tak jsme se letos přejezdu nezúčastnili a nemohu vám líčit čerstvé zážitky z cesty k moři, ale už se těším, až si někde sedneme a dozvíme se podrobnosti aspoň zprostředkovaně. Loni jich byla plná kupa, kdy jsme například zjistili, proč dosáhlo slovenské Komárno svého pojmenování a proč se po šesté večer kemp totálně vyliidnil. Všichni zalézali do stanů a my se venku snažili krčit zachumalání ve spacácích, jen nosy a oči koukaly, abychom to po dvou hodinách s doštípanými obličejí vzdali a šli také spát. Nezapomenu ani na situaci, kdy jsme přijeli úplně vyřízení do kempu, kde byly termály a klouzačky a těžko se dětem vysvětlovalo, že si chceme natáhnout nohy. Místo odpočinku jsme tedy zamířili rovnou do vodního světa. Po šesté večer, když zavřeli bazény, jsme zjistili, že jsou zatažené i rolety u všech občerstvovacích stánků a že musíme zahnat hlad jinde. Auto bylo nabouchané věcmi, takže se jídlo nakupovalo průběžně, jenže ten den byl zrovna státní svátek a všechny obchody a restaurace zavřené. Děti i my po koupání a celodenní štrece hlady neviděli, avšak tentokrát ani ti nejmenší už nemohli pozřít sladké tyčinky a kapsičky a chtěli normální jídlo. Nakonec nám jedna teta věnovala housku, kterou jsme si spokojeně rozdělili a s kterou vydrželi ještě nějaký čas, než druhá teta na plynovém vařiči vykouzila špagety s kečupem. Od té doby, kamkoliv jedeme a mám doporučeno nebrat jídlo, vždy sbalím něco k snědku aspoň na dva dny.

Podél Dunaje jsme se dostali k vyhlášenému kempu ve Štúrovu, více komerčnímu, než ty menší rodinné, na které jsme byli dosud zvyklí. Asi kilometr od něj, na maďarské straně Dunaje, měli vyhlášenou cukrárnu s nejlepší zmrzlinou, kávou a načančanými zákusky na světě. Těžko říct, co z toho nadšení dělala vyprahlost po celodenním šlapání a co skutečnost, ale její hodnocení bylo opravdu exkluzivní. Ráno, při balení věcí, jsme zjistili, jak je svět malý, když nás odchytl vlachovický starosta Honza a volal

zbytek rodiny, aby se na nás šli podívat, jako by nás roky neviděli. Z náhodného setkání jsme byli všichni překvapení a nebýt svítivě žlutých cyklistických dresů, které naše banda vozí, tak by si nás v množství kempujících nejspíš nevšiml. Během poslední etapy do Budapešti si pro nás Míra Petrů a vedoucí výpravy Tomáš nachystali překvapení. Celou etapu totiž táhli v batohu tři lahve šampaňského, abychom si na posledních kilometrech připili na úspěšný finiš jako závodníci na Tour de France. Bylo horko, a tak nás hrozně lákalo ochlazení v průzračném Dunaji. V příhodném místě jsme zastavili a zjistili, že řeka je průzračná jen z dálky, ale z blízka dost špinavá. Co naplat, svlékli jsme se do plavek a šup do vody, kam jsme dali na chvíli chladit i ohřáté lahve s bublinami. Když nás mýjela obrovská výletní loď s turisty, vesele jsme jim mávali a dávali si pozor, aby nás nesmetla uměle vytvořená vlna od plovoucího kolosu. My jsme přečkali, jenže lahve byly pryč, a tak jsme pobíhali v mělké kalné vodě, naslepo v ní hrabali a nakonec s velkou slávou všechny vylovili. Než jsme se oblékli, stihlo nás sešít pat asi 100 komárů, takže jsme koupací zastávky lehce litovali.

Když nás mýjela obrovská výletní loď s turisty, vesele jsme jim mávali a dávali si pozor, aby nás nesmetla uměle vytvořená vlna od plovoucího kolosu. My jsme přečkali, jenže lahve byly pryč, a tak jsme pobíhali v mělké kalné vodě, naslepo v ní hrabali a nakonec s velkou slávou všechny vylovili. Než jsme se oblékli, stihlo nás sešít pat asi 100 komárů, takže jsme koupací zastávky lehce litovali.

V Budapešti jsme nikdy předtím nebyli. V centru nás překvapily všudypřítomné široké stezky pro cyklisty a přírodní kemp přímo ve městě, kde jste měli pocit, že stanujete na vesnici a ne v hlavním městě Maďarska. Na prohlídku metropole jsme měli jen jeden den, a tak jsme se rozhodli navštívit proslulé trhy v nádherné staré nádražní budově, kde se dala na každém rohu koupit sušená paprika, štangle salámu, kořalka, kebab, zelenina a občas i nějaký suvenýr. Odpoledne jsme zavítali do historických termálních lázní, ale totožná myšlenka napadla snad všechny turisty, kteří ten den Budapešť navštívili, takže jsme se tísnili v rohu bazénu a snažili tam vydržet za celodenní permici aspoň tři hodiny. Děti samozřejmě neměly problém. Řekla bych, že osmidenní hygiena po kempech byla totálním nadstandardem oproti místnímu koupání, kde na vás z jakýchsi míst občas zavanul zápach moči.

Plánovaný poslední noční večírek v Budapešti proběhl v podstatě jen v mužském kolektivu, ženy hlídaly děti a stany a brzy padly za vlast. Ostatně ani mužská část nevydržela to, co běžně. Únava byla znát.

Na zpáteční cestě jsme se museli rozdělit, dva účastníci jeli doprovodným autem naloženým až po střechu koly, stany a dalšími krámy, část bandy dřívějším vlakem a naše rodinka pozdějším. Jedno kolo

se do auta nevešlo a muselo jet s námi vlakem. K vlaku jsme měli v plánu se dopravit metrem, jenže Jirku s kolem z podzemí vyhodili, takže jsme se museli rozdělit: já se motala s dětmi a cyklistickým kočárkem všemožnými výtahy a metrem a Jirka po nadzemních cyklostezkách. Byly to nervy, ale nakonec jsme se v kompletním složení a včas setkali u nádražní budovy, nasedli do vlaku a utahané holky usnuly na sedačkách jak koťata. Ve Štúrovu si proti nám přisedli dva rakouští chlapíci, také cyklisté s koly, a dali jsme se do řeči. Nakonec jsme došli k závěru a fotky nám vše potvrdily, že jsou kamarády rodinky, která s námi tuto cyklistickou výzvu absolvovala a že spolu studovali na škole v Holandsku. Inu, svět je opravdu malý a o náhody tu není nouze.

Adéla Ročárková

Termíny fotbalových zápasů na podzim 2024

neděle	25. 8. 2024	16:30	Vlachovice – Osová Bítýška B
neděle	1. 9. 2024	16:00	Tasov – Vlachovice
neděle	8. 9. 2024	16:00	Vlachovice – Velká Losenice
neděle	15. 9. 2024	16:00	Jívoví – Vlachovice
neděle	22. 9. 2024	15:30	Vlachovice – Bohdalec
neděle	6. 10. 2024	15:00	Vlachovice – Počátky B
neděle	13. 10. 2024	15:00	Hamry nad Sázavou B – Vlachovice
neděle	20. 10. 2024	14:30	Vlachovice – Měřín C

Změna hracích dnů může nastat. Záleží na požadavcích soupeřů.

PRANOSTIKY:

Červenec:

Zapláče-li Markyta, bude dešťů dosyta. (13.7.)

Jak je teplý svatý Jakub, tak studené jsou vánoce. (25.7.)

Svatá Anna chladno zrána. (26.7.)

Srpen:

Když srpen z počátku hřeje, ledový vítr v zimě dlouho věje.

Vavřinec ukazuje, jaký podzim nastupuje. (10.8.)

Bartoloměj svatý odpoledne krátí. (24.8.)

Září:

Bouřka v září - sníh v prosinci.

Na panny Marie narození vlaštovek shromáždění. (12.9.)

Noc-li chladná před Michalem, tuhá zima přijde cvalet. (29.9.)

Říjen:

Neopadá-li v říjnu listí ze stromů, bude tuhá zima.

Svatý František zahání lidi do chýšek. (4.10.)

Jaký den svatý Havel ukazuje, taková zima se objevuje. (16.10.)

Listopad:

Na začátku listopada, teplo se zimou se hádá.

Když na Dušičky jasné počasí panuje, příchod zimy to oznamuje. (2.11.)

Na svatého Martina kouřívá se z komína. (11.11.)

Na svatou Kateřinu schováme se pod peřinu. (25.11.)

Prosinec:

Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok nato běží.

Prosinec naleje a leden zavěje.

Svatá Barborka, vyhání dřevo ze dvorka. (4.12.)

Svatá Lucie ukazuje svou moc, neb nám dává nejdelší noc. (13.12.)

Jaké jsou dni od sv. Lucie do Božího narození, takové jsou též měsíce příštího roku. (12 dní - 12 měsíců) (13.12.)